

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A1.

Εκείνος παρουσιάστηκε σ' αυτούς για να τον δουν να κάθεται σε скаμνί κοντά στη φωτιά και να γευματίζει από ξύλινο πιάτο. Περιφρόνησε τα πλούτη των Σαμνιτών και οι Σαμνίτες θαύμασαν τη φτώχεια του. Δηλαδή όταν του έφεραν μεγάλη ποσότητα χρυσάφι σταλμένο από το δημόσιο ταμείο για να το χρησιμοποιήσει, χαλάρωσε το (αυστηρό του) πρόσωπο με το γέλιο και αμέσως είπε.

Φροντίζει και προνοεί να μην μαθευτούν τα σχέδιά μας από τους εχθρούς, αν η επιστολή πέσει στα χέρια τους. Γι' αυτό τον λόγο στέλνει επιστολή γραμμένη στα ελληνικά. Συμβουλεύει τον απεσταλμένο, αν δεν μπορέσει να πλησιάσει, να δέσει την επιστολή στον ιμάντα του ακοντίου και να το ρίξει μέσα στο στρατόπεδο. Στην επιστολή γράφει ότι θα έρθει γρήγορα με τις λεγεώνες του. Ο Γαλάτης, επειδή φοβήθηκε τον κίνδυνο, αποφάσισε να ρίξει το ακόντιο.

B1.

1. → γ
2. → α
3. → δ
4. → β
5. → ε

B2.

- 1 → στ
2. → α
3. → δ
4. → γ
5. → β

Γ1.

noster
hostibus
tergorum
eques
maiore
caedi
illud – illius
id
pondera
vultus
re
celerius – celerrime
pericula

Γ2.

gesserint

cernetur

fite

miraturos esse – miratos fore

allatum

utens – usurus – usus

dic

curabimus

misit

adeundo

potuisset

abice

Δ1α.

eis → αντικείμενο στο *occurrunt*

assidentem → κατηγορηματική μετοχή αναφέρεται στο *se* από το *spectandum*

risu → αφαιρετική του τρόπου στο *solvit*

consilia → υποκείμενο στο *cognoscantur*

ob rem → εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός του εξωτερικού αναγκαστικού αιτίου στο *mittit*

Δ1β.

Δευτερεύουσα βουλητική πρόταση που εισάγεται με τον βουλητικό σύνδεσμο *ne*, επειδή είναι αποφαιτική. Εκφέρεται με υποτακτική γιατί το περιεχόμενό της είναι απλώς επιθυμητό, χρόνου ενεστώτα ύστερα από ρηματικό τύπο εξάρτησης αρκτικού χρόνου (*curat, providet*). Δηλώνει το σύγχρονο στο παρόν. Ισχύει η ιδιομορφία στην ακολουθία. Συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση. Η βούληση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της. Χρησιμεύει ως αντικείμενο στο *curat, providet*.

Δ2α.

missum → *quod missum erat*

veritus → *quod veritus erat* (αντικειμενική αιτιολογία)

quod veritus esset (υποκειμενική αιτιολογία)

cum veritus esset (αιτιολογία αποτέλεσμα εσωτερικής λογικής διεργασίας)

Δ2β.

“Ego cum legionibus celeriter adero”

ΤΙΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΕΠΙΜΕΛΗΘΗΚΕ Ο ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΤΟΜΕΑΣ ΤΩΝ
ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΩΝ

«ΟΜΟΚΕΝΤΡΟ» ΚΑΙ «ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ» ΦΛΩΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΟΥΛΑΚΟΥ Μ. –ΧΑΤΖΗΤΣΟΜΠΑΝΗ Μ.

www.floropoulos.gr